

man kunde henvise dem til Reserverbataillonerne; han talte om, at man kunde blande dem med Rekruterne, men jeg tror, at dette alene paa Grund af Forholdene vilde være ugjørligt, idet jeg antager, at Benævnelsen Rekruter ikke mere passer, efter at den første Uddannelsesetid er tilendebragt i de sidste Dage af Oktober Maaned. Der kan derimod ikke være Noget til Hinder for at henvise dem til andre Afdelinger, som have Winterstyrke, eller at formere dem i særlige Afdelinger. Det er Alt Noget, som maa bero paa Antallet af de Værnepligtige, der blive holdte tilbage til Efter-tjeneste, og jeg tror, man har storlig Året, naar man antager, hvad der ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører for Udvalget, at man vil faae disse Eftertjenere i et overordentlig stort Antal; jeg tror slet ikke, man har nødig at frygte derfor. — Det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) paaviste dernæst en Åretserdigbed, som vilde blive begaaet imod disse Værnepligtige, idet Forbrydelser eller Forseelser af høist ulige Natur, af høist forskjellig Veffaffenhed, men som vare bleven straffede med Fængsel, vilde medføre Eftertjeneste af samme Barighed, og at det meget vilde afhænge af Jurisdiktionscheferne, hvorvidt denne Eftertjeneste blev mere eller mindre trykkende, da den afhæng af Balget af de Straffe, vedkommende Jurisdiktionschefer idømte. Ja, jeg skal indbrømme, at der kan finde Migheder Sted, men det er umuligt at forhindre, og af den Grund at forkafe et Forslag tror jeg ikke vil være rigtig. Naar det ærede Medlem for Helsingør tillige fremviste et Exempel, taget ud af en Straffeliste, paa, at en Mand vilde kunne komme til at blive holdt inde til Eftertjeneste i over 100 Dage — jeg husker ikke nøjagtigt Dage-tallet, men det var over 100 Dage — hvoraf de 88 Dage vilde være tilbragte som Straf paa Band og Brød, betvivler jeg ingenlunde, at dette forholder sig rigtig, men Betydningen heraf som Invending imod Forslaget vil meget bero paa Grunden, hvorfor den Paagjældende er bleven dømt til denne Straf. Er det for gjentagne mindre Forseelser, som have medført en hyppig Anvendelse af Band- og Brødstraffen, eller er det for grove Forbrydelser, for hvilke han muligvis efter det nu foreliggende Lovforslag vilde være bleven idømt andre Straffe, som mulig slet ikke vilde have ført til Eftertjeneste, men snarere til den Paagjældendes Fjernelse fra Hæren? Naar det ærede Medlem forørigt antog, at den Mellemtid, som tilbringes i Arrest, naar en Mand er idømt strengt Fængsel paa Band og Brød, ikke skulde blive regnet med ved Beregningen af hans Eftertjeneste, tror jeg, det ærede Medlem tager feil, thi den Tid, hvori Manden sidder i lys Arrest — Mellemfristen mellem Band- og Brødstraffen tilbringes i lys Arrest — er Fængselsarrest, der lige saa vel som selve Band- og Brødstraffen vil medføre Eftertjeneste. — Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Balg-

freds (N. P. Jensen) udtalte, at man ikke havde høvt Opmærksomheden henvendt paa, at man ved at foretage Forandringer i Kapitel 2 med Hensyn til Straffene havde forandret hele Loven, idet man, naar man vilde foretage en saadan Indskrænkning i Straffearterne, maatte komme til at forandre Straffebestemmelserne for de senere hen i Lovens øvrige Kapitler omhandlede Forseelser. Jeg tror, at det ærede Medlem gjør Krigsbestyrelsen Året, thi det har naturligvis været Gjenstand for Overvejelser, og man har ikke fundet sig foranlediget til at foretage væsentlige Forandringer. Det er gaaet her ved denne Leilighed som tidligere, da Krigsministeren forlangte af Generalauditøren, at han skulde udtage de legemlige Straffe af det daværende Lovforslag, hvilket Generalauditøren dengang holdt meget stærkt paa. — Det ærede Medlem var dernæst saa god at oplæse adskillige af mine Udtalelser ved tidligere Behandlinger, og efter at have oplæst dem og særlig accentueret, med hvor megen Bægt jeg dengang udtalte mig for det Forslag, jeg havde stillet, udtalte det ærede Medlem, at det vist ikke var uberettiget nu at spørge Ministeren om Grunden til hans forandrede Stilling. Jeg tror, at det var saaledes, i ethvert Fald opfattede jeg Ordene saaledes. Jeg indbrømmer fuldkomment hvert Medlem her i Salen Året til, naar der viser sig en saadan forandret Optræden fra min Side, saa at spørge mig, hvad Grunden er til denne forandrede Optræden. Jeg skal ogsaa med saa Ord gjøre Rede for, hvorfor jeg har stillet mig anderledes, for saa vidt jeg ikke allerede har gjort det ved de Udtalelser, som jeg har fremsat i Mødet her i Dag. — Det var, kan jeg sige, imod mit Ønske, imod min personlige Opfattelse af Forholdene saa vel ved Hæren og Flaaden som i Befolkningen i det Hele taget som ogsaa med Hensyn til, hvad der var nødvendigt for Opretholdelsen af Disciplinen, at Lovforslaget fra 1870 - 71 gik saa vidt med Hensyn til Straffebestemmelser, som det gik, men jeg hviiede mig for de Mænds Åaad, som jeg naturligvis var henvist til at lytte til. Jeg kunde ikke dengang skule for mig selv, at, hvor man har en gammel nedarvet Praxis, hvor man staar paa en ansvarsskuld Post, hvor Ansvarer for at opretholde Disciplinen og Ordenen hviler paa En, der gaar man med stor Betænkelighed bort fra det Gamle. Naar jeg tænker tilbage til mine yngre Åar, hvor jeg dels selv gjorde Tjeneste, dels, efterat jeg havde forladt den, stod i jævnlig og hyppig Berøring med Militære, — jeg taler her om de sidste Åar af Frederik den 6tes Regeringstid, — saa staar det klart for mig, med hvilken Betænkelighed den Gang mange selv humane Militære indvilgede i eller indbrømmede Rigtigheden af at afflasse de barbariske Legemsstraffe, som den Gang vare gjældende. Jeg fortænkter derfor heller Ingen af de Mænd, med hvem jeg raadsørte mig i 1870—71, i, at de sagde: Gaa forsigtig til